

betydelig mindre. Denne paastaede Udvikling synes dog ikke at være helt rigtig, thi paa Statsregnskabet for 1923—24 var Udgiften 557 108 Kr. til de forskellige Anliggender, der har Forbindelse med Island; paa Finansloven for 1924—25 er opført 450 227 Kr., og paa det foreliggende Finanslovsforslag for 1925—26 er der foreløbig opført 111 363 Kr. — Udgifterne til Fiskerinspektionen, der for 1924—25 er opført med 360 000 Kr., er endnu ikke kommet paa Finanslovsforslaget. Disse Tal kunde dog tyde paa, at der ikke, saaledes som det ærede Medlem mener at kunne paapege, er en Udvikling fra en mindre til en større Udgift, men tværtimod en Udvikling fra en større til en mindre.

Dernæst talte det ærede Medlem Hr. Axel Møller — og det var for saa vidt vigtigere — om Forbundslovens Bestemmelse om, at islandske Lovforslag skal forelægges for det dansk-islandske Nævn, inden de behandles i Altinget, men, siger det ærede Medlem paa Spalte 1161: „det er blevet saaledes, at saa godt som altid bliver Lovene først forelagt, efter at de er vedtaget“. Denne Paastand er aabenbart hentet fra en anden Professor, der skriver en Del om Island, men desuagtet er den ikke rigtig, og det kunde det ærede Medlem særdeles let have faaet oplyst ved at spørge et af Nævnets Medlemmer her i Salen. Jeg maa antage, at naar det ærede Medlem drager den Slutning, at Lovene først forelægges, efter at de er vedtaget, er det, fordi han ved, at Nævnet kun holder Fællesmøde een Gang om Aaret, men Forholdet er det, at de to Afdelinger af Nævnet, den danske og den islandske, Aaret igennem faar Lovforslagene forelagt. Den islandske Professor Einar Arnorsson skal netop i et nylig udgivet Skrift om Forbundsloven have omtalt dette Forhold, som det er, nemlig at Lovforslagene Aaret igennem forelægges, inden de færdigbehandles. Fra den danske Afdeling af det islandske Nævn erfarer jeg, at der i dette Forhold netop udvises den højeste Grad af Loyalitet fra begge Sider, og navnlig gælder dette, siger man, om Island, som absolut har gjort alt, for at der ikke paa dette Punkt skulde blive nogen Anledning til Besværing.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller nævnte nogle Eksempler, som skulde vise, at man ikke har taget tilstrækkeligt Hensyn ved den Forudbehandling af Lovene, som finder Sted. F. Eks., sagde det ærede Medlem, behandles Danske paa Island efter den nugældende islandske Lov daarligere end Islændinge. Dette er ikke rigtigt, og

det synes ogsaa at fremgaa af det ærede Medlems Udtalelser, at det, han i Virkeligheden tilstræber, er en bedre Behandling af Danske end af Islændinge. Det ærede Medlem anførte, at Danske skal have boet 5 Aar paa Island for at opnaa Valgret, men det er jo en Bestemmelse, som er ens for tilrejsende, hvad enten de er Danske eller Islændinge. Endvidere nævnte det ærede Medlem, at man skal have fast Bopæl for at kunne erhverve fast Ejendom. Men det er jo ikke noget for Island enestaaende, det skal man f. Eks. ogsaa i Norge, og det er noget, som ogsaa har været behandlet, baade her i Landet og andre Steder, som en Mulighed, man kunde tænke sig at gaa over til. Paa disse Omraader maa Island dog selvfølgelig have Lov til at gennemføre saadanne Bestemmelser, og vi kan fornuftigvis ikke kræve en bedre Behandling af Danskere, end der er sikkert Islændinge. Saa vidt jeg har kunnet oplyse — og jeg har for øvrigt flere Eksempler end disse —, er der ingen Berettigelse til Klage fra dansk Side. Vi maa, synes jeg, kun ønske, at det gode Forhold, som er udviklet mellem Island og Danmark under Forbundsloven, maa kunne bevares og videre udvikles. Jeg forstaar imidlertid særdeles vel, at saadanne Besværinger som de, jeg lige har nævnt, kan fremkomme; thi der bestaar jo det beklagelige Forhold, at det konservative Folkeparti, som det ærede Medlem Hr. Axel Møller tilhører, ikke medvirkede ved Forbundslovens Vedtagelse i sin Tid og heller ikke deltager i det dansk-islandske Nævns Arbejde — men det er jo selvforskyldt. Imidlertid er det vel ikke udelukket, at en Ændring i det nu bestaaende Forhold kunde tilvejebringes; i hvert Fald kan jeg sige, at den nuværende Regering er ingen Hindring for, at en Ændring indføres, naar Tiden dertil er inde, hvorved alle de bestaaende Partier faar den Repræsentation, som det var ønskeligt, de havde, og dermed et førstehaands Kendskab til Behandlingsmaaden af de Sager, det her drejer sig om.

Naar det samme ærede Medlem nævnte Spørgsmaalet om en teknisk Skole paa Færøerne, kan jeg blot love, at dette skal blive velvilligt behandlet. Vi har jo tidligere beskæftiget os med Navigationsundervisningen paa Færøerne og har faaet tilvejebragt en Løsning, og jeg vil ogsaa meget gerne medvirke til at søge en Ordning hidført for den tekniske Undervisnings Vedkommende.

Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har fremdraget Forholdene ved Syd-